

[Statsministeren]

»Jeg skal for en ordens skyld sige, at der efter min mening ikke sker nogen overtrædelse af forretningsordenen ved, at ministeren undlader at svare på yderligere spørgsmål i spørgetiden. Dette er mere en konstatering i anledning af det, der er blevet sagt.«

Og jeg kan erklære mig ganske enig i Folketingets formands vurdering.

Henning Dyremose (KF):

Statsministeren taler udenom. Det, skatteministeren gjorde – inden han overhovedet fik supplerende spørgsmål – var at sige, at uanset hvilke supplerende spørgsmål der måtte blive stillet, ville de ikke blive besvaret. Det var den faktiske meddelelse fra skatteministeren, og jeg vil i tiden fra nu af og indtil vi når frem til spørgsmål nr. 10 fra hr. Kirkegaard finde referatet fra Folketingstidende frem, så jeg kan citere ordret. Jeg havde faktisk ikke forudset, at det havde været nødvendigt at skulle citere ordret fra Folketingstidende over for statsministeren, som har fået et spørgsmål i denne sag.

Thor Pedersen (V):

Så vil jeg bare i al beskedenhed spørge statsministeren: Hvis hr. Henning Dyremose har ret i sin påstand om, at man afviste spørgsmålet, før det var stillet, går jeg ud fra, at statsministeren er enig med mig i, at uanset hvad man mener om skatteministeren, har han vel ikke særlige evner til at forudsige spørgsmålet. Og hvis man afviser spørgsmålet, før det overhovedet er stillet, hænger det så sammen med regeringens intentioner om større åbenhed? Er det en rigtig måde at betjene spørgerne i folketingssalen på, når man ikke vil besvare spørgsmål af principielle grunde på et tidspunkt, hvor man ikke kender spørgsmålene?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er glad for og helt enig i hr. Thor Pedersens understregning af skatteministerens gode, særlige evner; jeg deler helt den vurdering.

Jeg kan desværre ikke betjene hr. Thor Pedersen på anden måde end ved helt og holdent at henholde mig til Folketingets formands konkluderende udtalelser under debatten af det pågældende spørgsmål. Jeg synes, at uanset at man nylig er trådt ind i opposition – og det kan være svært, det forstår jeg godt – beder jeg om, at man også forstår hos oppositionen,

at når det samme spørgsmål bliver stillet et stort antal gange, og skatteministeren har svaret på det fra starten, kan man ikke bebrejde skatteministeren, at han må henholde sig til de svar, der er givet. Og derfor endnu en gang: Jeg er ganske enig i Folketingets formands konklusion den pågældende dag.

Thor Pedersen (V):

Jeg synes, det er et ejendommeligt svar, statsministeren giver. Det er vel statsministeren, der på regeringens vegne taler om større åbenhed, det er vel ikke Folketingets formand. Folketingets formand konstaterer, om forretningsordenen er overholdt eller ikke, men det er jo ikke Folketingets formand, der erklærer, at regeringen går ind for større åbenhed, det er statsministeren. Og derfor spørger jeg igen: Er det i overensstemmelse med statsministerens erklæring om større åbenhed, at en minister nægter at besvare et givet spørgsmål, før spørgsmålet er formuleret?

Kirkegaard (KF):

Jeg er dybt forundret over statsministerens svar, som forsvarede skatteministerens optræden med, at når der er stillet en stribe spørgsmål om det samme emne, behøver man ikke at fortsætte med at besvare spørgsmålene. Det var bl.a. som følge af det spørgsmål, jeg stillede, problemet opstod, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvor mange gange har jeg eller andre stillet det spørgsmål til skatteministeren, som jeg stillede sidste gang, hvor skatteministeren sluttede af med at sige, at han ikke ønskede at tilføje yderligere, uanset hvilke yderligere spørgsmål jeg måtte have?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg må sige til hr. Thor Pedersen, at jeg må desværre beklage, at hr. Thor Pedersen tager fejl, og det gør hr. Henning Dyremose og hr. Kirkegaard også.

Referatet af skatteministerens svar på det omtalte spørgsmål slutter således – jeg har desværre ikke, hr. formand, nogen konkret spaltehenvisning, men jeg kan citere fra en udskrift:

»Jeg vil dog gerne føje til, at regeringen i øjeblikket overvejer alle muligheder for at påvirke beskæftigelsen i positiv retning. I den forbindelse overvejes i sagens natur også, hvordan beskæftigelsen inden for serviceer-